

Universitätsbibliothek Wuppertal

Appianu Alexandreōs Rhōmaika

Continens earum Punicam, Syriacam, Parthicam, Mithridaticam, Ibericam,
Annibalicam

Appianus

Amstelodami, 1670

Proömium

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1209](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1209)

Α Π Π Ι Α Ν Ο Υ
 Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ε Ω Σ
 Ρ Ω Μ Α Ι Κ Α .

A P P I A N I
 ALEXANDRINI
 IN ROMANAS
 HISTORIAS
 PRÆFATIO.

TΗΝ Ρωμαϊκὴν ἱστορίαν ἀρχομένου συγγραφῆν, ἀναγκαῖον ἦν Καίμην ἀποτάξαι τὰς ὀρεῖς ὅταν ἐθνῶν ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι εἰσι εἰς εἶδ'· ἐν μὲν τῷ Ωκεανῷ, Βρετανῶν ἔσπεσον μέγας· ἀπὸ δὲ τῆς Ἡρακλείων ἑλληνῶν εἰς τὴν δὲ τὴν θάλασσαν ἐσπείοντι τε, καὶ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ἑλλάς ἀειπλέοντι, κήσων ἀρχαῖοι παστον, καὶ ἠπείραν ὅσα κητήσουσι ἐπὶ τῷ θάλασσαν· ἂν εἰσὶν ἐν δεξιᾷ περὶ τοῦ Μαυρουσίου ὅσοι ἀπὸ τῷ θάλασσαν, ὅσα τε ἄλλα Λιβύων ἐθνη μέχρι Καρχηδόνος· καὶ τῶν ὑπερῆς Νομίδης, οὗς Ρωμαῖοι καλοῦσι Νομιδῆας, ἔσπεσον Νομιδίαν· ἢ περὶ τῆς Λίβυος ὅσοι ἀπὸ τοῦ πύθου Συρτῆς μέχρι Κυρήνης· Κυρήνη τε αὐτῆς, ἔσπεσον Μαρμαρίδα, ἔσπεσον Μαρμαρίδα, καὶ οἱ τῷ Μαρμαρίαν λιμένι κητήσουσι· καὶ ἡ μεγάλη πόλις τῷ Ἀλεξανδρῷ· ἔσπεσον αὐτῆς Αἴγυτιον Cyrene ipsa, Marmaridæ, Hammonisq̄ue, & quicquid populorum circa Marejam lacum habitat: ad hæc magna illa urbs in Ægypti confinio, Alexandri conditoris nomen referens: ipsa

SCRIPTVRVS populi Romani res gestas, necessarium duxi, primùm fines imperii describere, qui sic habent: In Oceano Britannicarum gentium majorem partem continent: inde Herculeum fretum petentibus, atque porro universi Mediterranei maris oram eadem usque columnas circum relegentibus, quicquid insularum regionumve maritimarum in conspectum venit, Romani juris censetur. Harum gentium primi ad dexteram fretum penetrantibus sunt Mauri, quæ mare accolunt: deinde Afri alii Carthaginem usque. Supra hos remotiores à mari sunt Nomades, quos Latini vocant Numidas, ipsâmq̄ue regionem Numidiam. Sequuntur in ora Libyes secundum utramque Syrtim ad Cyrenen pertinentes: Hammonisq̄ue, & quicquid populorum circa Marejam lacum habitat: ad hæc magna illa urbs in Ægypti confinio, Alexandri conditoris nomen referens: ipsa

ERGEN.

Α Π Π Ι Α

que Ægyptus, patens adverso Nilo navigantibus usque versos ad Orientem Æthiopas, per mare verò usque Pelusium. Hinc cursu flos in ora occurrit Palæstina regio Syriæ, supra quam est pars quædam Arabum. ad mare Palæstinos contingunt Phœnices: superiora occupat cava (ut vocant) Syria, & quæ Euphratem usque amnem porrigitur: tum remotiores etiam Palmyreni cincti arenis squalentibus, & ipsi ad Euphratem pertinentes. Post Syros sunt Cilices, hisque confines Cappadoces, & Armeniæ pars quam Minorem nominant. deinde ceteræ gentes, quodquot secundum Euxinum pontum parent Romano imperio. harum Syri & Cilices nostrum mare spectant: Armenii verò atque Cappadoces hinc Ponticis nationibus sunt finitimi, inde mediterraneis quas Major Armenia complectitur: nulla quidem Romanis tributa pendens, sed eorum autoritate reges accipiens. Medio autem Cappadocas inter & Cilicas spatio, quæ in Ioniam iter est, ingens in mare procurrat peninsula, cuius dextrum latus Euxino Propontidæque & Hellesponto atque Ægeæ clauditur, lævum Pamphylio Ægyptiôque mari aluitur: fertur enim utrumque peninsulam facere: cuius incolæ ad Ægyptium pelagus versi Pamphylii sunt & Lycii, ac deinceps Cares usque Ioniam: ceteri Euxinum, Propontidæm, Hellespontumque spectant, Galatæ, Bi-

πῶν· Αἰγυπτὸς τε αὐτῆ, μέγχα Αἰθιοπῶν τῶν ἐὼν ἀνά τῆ Νεῖλος πλεοῖν, καὶ μέγχα Πηλουσιε Διὰ θαλάσσης· ἐπιπεφοῖν ἢ τῆ πλοῦν, καὶ ἀπειλιόντι, Συρία τε ἡ Παλαιστίνη, καὶ ὑπὲρ αὐτῆν κήρυα Ἀραβῶν. ἐχθροὶ ἢ τῆ Παλαιστίνων Φοινικες ἐπὶ τῆ θαλάσση καὶ Φοινικῶν ὑπερθε, ἢ τε κρήνη Συρία, καὶ μέγχα ἐπὶ ποταμῶν Εὐφρατίου. Διὰ θαλάσσης αἶον, Παλμυρηνοὶ τε καὶ ἡ Παλμυρηνῶν ψαμμοὺς ἐπ' αὐτὸν Εὐφρατίου κρήνησσι Κιλικίης τε Συρῶν ἐχθροὶ, & Καππαδοκαί Κιλικίαν ὄκροιο, καὶ μέγχα Ἀρμενίαν. ἐς κηλοῦσιν Ἀρμενίαν βραχυτέρον. πείρα τε τῆ Εὐξείνου πόντου, ἀλλὰ ὅσα παντὶ καὶ Ρωμαίων ὑπέκτα ἦσιν. Συροὶ μὲν δὲ & Κιλικίης ἐς τιδὲ τῶν θαλάσσησιν ἀφορῶσιν, Ἀρμενιοὶ ἢ & Καππαδοκαί ἐς τε τῆ Πορτικῶ γήνη κρηνησσι, καὶ ἀνά τῶν μεσογῶν ἐπὶ τῶν κηλομένων Ἀρμενίαν μέγχα, ἢς Ρωμαίοι σσι ἀρχασι μὲν ἐς φῶρ κρημίδων, αὐτοὶ δὲ αὐτῶν δῶπεδαικνῶσι τὸς βασιλείας. Διὰ ἢ Καππαδοκῶν καὶ Κιλικίαν ἐς τῶν Γωνίαν κηταβαίνοντι ἐστὶν ἡ μεγάλη κρηνησσι, ὅ, τε Πόντος ὁ Εὐξείνου, & ἡ Προποντίς, καὶ ὁ Ἑλλησπόντος ἐπὶ δεξιά, καὶ τὸ Αἰγαίον, ἐν ἢ λαίως τὸ Παμφύλιον, ἢ Αἰγυπτῶν πέλαγος. λέρτα καὶ ἀμφω ποίον κρηνησσι· καὶ εἰσιν αὐτῶν οἱ μὲν ἐς τὸ Αἰγυπτῶν πέλαγος ἀφορῶντες, Παμφυλοὶ τε καὶ Λυκιοὶ, καὶ μετ' αὐτῶς Κασία, μέγχα Γωνίας· οἱ δὲ ἐπὶ τῆ Εὐξείνου, καὶ τῶν Προποντίδα, καὶ τῆ Ἑλλησπόντου, Γαλατῆται τε καὶ Βασινοὶ

P R A E F A T I O .

θωοί, & Μυσί, & Φρύγες: ἐν δὲ
 μισογραιῶ Πισοῦν τε & Λυδί: το-
 σαύτῃ ἔθνη τῶν Χερρόνησον οἰκῶσι,
 & πάντων ἀρχαῖσι Ρωμαῖοι. περι-
 σσευτες δὲ, κἢ ἐτέρων ἔθνων ἀρχα-
 σιν ἀμφὶ τὸ Πόντον, & Μυσῶν τῶν
 ἐν Εὐρώπῃ, κἢ Θρακῶν ὅσοι πε-
 ρὶ τὸ Εὐξείνιον. δὲ δὲ Ἰωνίας κελ-
 πῶ ἐστὶ θαλάσσης ὁ Αἰγαῖος, κἢ
 ἔστος Ἰωνίου θαλάσσης, κἢ ὁ Σι-
 κελικός πορθύμος, κἢ ἡ Οὐρρῆνη θα-
 λασσα μίχρη τῶν Ἡερκελείων ση-
 λῶν. τῆτο μήκος ἐστὶ ἀπὸ Ἰωνίας
 ἐπὶ τὸ Ὠκεανόν. κἢ ἐν ταύτῃ αὐτῷ
 παρὰ τὸν Ρωμαίων ἰσθμῶκα το-
 σαύτα, ἢ τε Ἑλλάς πῆσαι, & Θεο-
 σαλία, καὶ Μακεδόνες, κἢ ὅσα
 ἀσπορικῶ ἀλλὰ Θρακῶν, κἢ Ἰλλυ-
 ρίων, κἢ Παιονίαν ἔθνη, αὐτῇ τε
 Ἰταλία μακροτάτῃ δὴ πάντων ἔ-
 θνων οὖσα, κἢ δὲ τῷ Ἰωνίῳ παρ-
 ἥκουσα ἐπὶ πλείστον τῷ Τυρρηνικῷ
 θαλάσσει, κἢ μίχρη Κελτῶν, οὗς
 ἀντὶ Γαλατίας ἀσποζερδύκοι: κἢ
 Κελτῶν ὅσα ἔθνη, ταὶ μὲν ἐς τῶν-
 δὲ τῶν θαλάσσειν, ταὶ δὲ ἐς τὸ βο-
 ρεῖον Ὠκεανὸν ἀφορᾷ, ταὶ δὲ πε-
 ρὶ Ρῶν ποταμῶν ἀκῆται. Ἰσθ-
 μία τε πῆσαι κἢ Κελτῶν ἐπὶ τὸ
 ἰσθμῶν κἢ βορρῆον Ὠκεανόν, καὶ
 τὰς Ἡερκελείους σήλας τελευτῶν-
 τας. κἢ τῆτων πῆσαι καὶ ἐφ' ἐκείνου
 δηλώσω τὰ ἀκροῖεσσι, ὅταν εἰς
 ἐκείνου ἔθνη ἢ γραφῇ ἀεὶ. νῦν
 δὲ ὅσον ὅροις μεγάλοις τῶν ἀρχαῶν
 ἀεὶ ἀεὶ, κἢ μὲν θαλάσσειν εἰρη-
 τα, κἢ δὲ νῦν ἀεὶ ἀεὶ, μῶ-
 ρα τε Μαυροσίαν ἀν' εἴη τὸ παρ'
 Αἰθιοπίαι τὰς ἀεὶ ἰσθμῶν κἢ ἐν
 τῷ θερμότερον, ἢ Ἰηραδὸς ἀλλο Λι-
 βύς, μίχρη Αἰθιοπίαν τὸ εἰῶν.

thyni, Mysi, Phryges: medi-
 terranea ejus tenent Lydi & Pi-
 sidæ. tot gentes habitant hanc
 peninsulam, omnes Romano-
 rum subjactæ imperio. Trans
 fretum verò in Europa & alias
 provincias habent Ponto conti-
 guas, Mæsiam ac Thraciam quæ
 Euxinum accolit. Ab Ionia verò
 Ægæus finis incipit, inde alter
 Ionius, post quem est fretum Sic-
 culum, & inde Tyrrenum mare
 usque columnas Herculeas. At-
 que hæc est longitudo ad Ocea-
 num ab Ionia. in quibus oris hæc
 sunt Romanæ provinciæ, Græcia
 universa, Thessalia, Macedonia,
 tum finitimæ Thraciæ reliqua,
 & Illyricum ac Pannoniæ. Se-
 quitur ipsa Italia longissimo pro-
 tensa spatio, ab Ionio mari præ-
 ter Tyrrenicum tendens usque
 Galliam: cujus provinciæ gentes
 partim nostrum mare spectant,
 partim septentrionalem Ocea-
 num, partim secundum flumen
 Rhenum habitant. His accedit
 universa Hispania, & Celtiberi
 pertingentes ad septentrionalem
 Occidentalemque Oceanum, ac
 columnas Herculis. De singulis
 harum regionum dicitur dili-
 gentissime, quum ordo narratio-
 nis ad eas nos deduxerit. Nunc
 quàm amplis finibus maritimis
 imperium includatur, dictum
 est. Terrestri verò itinere lustran-
 ti eos occurrit pars Mauritanicæ
 vergens ad occidentalem Æthio-
 piam, tum alia propter nimium
 æstum, aut noxias bestias, in-
 cultiores regiones Africæ, usque
 orientales Æthiopus. Et hi quidem

dem in Africa sunt Romanorum termini: in Asia verò flumen Euphrates, mons Caucasus, Armenia Majoris regnum, Colchis quæ ad Euxinum mare colitur, & reliquum oræ illius. In Europa duo maximè fluyii Romanorum imperium finiunt, Rhenus & Danubius: horum Rhenus in septentrionale Oceanum, Danubius in Euxinum Pontum evolvitur. Alicubi tamen trans hos quoque amnes Germani transihenans nonnullis imperant, & Getis ultra Danubium, quos ipsi Dacos nominant. Hi sunt versus continentem termini, quantum exactissime eos digerere potuimus. Insula quoque quotquot sunt in mari Mediterraneo, Cyclades, Sporades, Echinades, Tyrhennicæ, Baleares, seu quocunque alio nomine, vel circa Africam, vel in Ionio, Ægyptio, Myrtoo, Siculo ceteroque nostro mari quibuscunque distincto vocabulis: tum illar, quas ob excellentiam Græci magnas nominant, Cyprus, Creta, Rhodus, Lesbus, Eubœa, Sicilia, Sardinia, Corfica, & si qua est alia major minorve, omnes Romanis parent. In septentrionali etiam Oceano transportatis copiis in Britanniam insulam, quæ præ magnitudine videri possit alia terra continens, occuparunt plusquam dimidiam, de reliquo ejus parum foliciti, ut minus commodo, quando ne id quidem quod possident ex ea, fructus affert uberes. Ex his tot ac tantis gentibus

ζώοντι μὲν Λιβύης Ῥωμαίοις ὄρεσι. τὸ δὲ Ἀσίας, ποταμοὶ τε Εὐφράτης, καὶ τὸ Καύκασον ὄρη, καὶ ἡ Ἀρμενίας τὸ μείζονα ὄρη, καὶ Κόλχοι ὠρεῖ τῶν Εὐξείνων θαλάσσαν ἀκρηθροὶ, καὶ τὴν λοιπὴν τῆδε ἔπελάγους. οὐ δὲ τῆ Εὐρώπῃ ποταμοὶ δύο, Ῥῆνος τε καὶ Ἰστροῦ, μέγιστοι τῶν Ῥωμαίων ὄρη καὶ ὄρη, καὶ τῶν Ῥῶν μὲν ἐς τὸ βορρῆον Ὠκεανὸν Ἰστροῦ ἕως τὸν Εὐξείνιον Πόντον κεραιδιῶν περὶ ὧν περὶ δὲ πη, καὶ πύδα Κελτῶν τὸ ὑπερ Ῥῶν ἀρχισιν οὐραν, & Γετῶν τὸ ὑπερ Ἰστροῦ ἕως Δανυβίου κεραιδῶν. ὄρεσι μὲν ἔστι καὶ ἡπειρου, ὡς ἐγγύτητα ἐλθεῖν τοῦ ἀκρηθροῦ. νῆσοι δὲ πάσαι ὅσαι τὸ ἐν τῷ θαλάσσης εἰσιν, αἷ τε Κυκλαῖδες, ἡ Σποραδες, ἡ Ηϊάδες, ἡ Ἐχινάδες, ἡ Τυρρηνίδες, ἡ Μυησίαι, ἡ ὅσαι ἀλλὰς ὀνομαζοῦσιν ἑτέρας, περὶ τε Λιβύου, καὶ τὸ Ἰόνιον, ἡ Αἰγυπτῶν, ἡ Μυρτωῶν, ἡ Σικελικῶν, ἡ ὅσαι ἀλλὰ τῆδε τὸ θαλάσσης ὀνομαζοῦσιν ὅσαι τε ἐξαρτίως ὑπὸ τῷ Ἑλληνικῶν ὀνομαζοῦνται μεγάλοι νῆσοι, Κυπρὸς τε, καὶ Κρήνη, καὶ Ῥόδῶν, καὶ Λέσῶν, καὶ Ἐύβοια, & Σικελία, & Σαρδῶν, καὶ Κύβου, καὶ εἴης ἀλλῃ μικρότερα τε καὶ μείζονα, ἀπαντα ζώοντ ἐπὶ Ῥωμαίοις ὑπὸ ἡμεῶν. καὶ τὸν βορρῆον Ὠκεανὸν ἐς τὴν Βρεταννίδου νῆσον περὶ ὧν περὶ δὲ πη μεγάλης μείζονα, τὸ κορυφῆσιν αὐτῆς ἔχουσαν ὑπερ ἡμεῶν, ἕσθην τῆς ἀλλῆς δευτέρου ἐστὶν ἔσθην αὐτῆς ἐστὶν ἐστὶν ἔσθην ἔχουσι: τῶν τεσσάρων & τηλικῶν ἐθνῶν ὄντων τὸ μείζονα, Ἰσχυρίων μὲν αὐτῶν ἐπιμέχθῶν τε καὶ

P R A E F A T I O.

μέλις ἐν πντακροίοις ἔπει κατῆ-
 γάστω βεβαίως, καὶ τῶν τὰ ἡ-
 μίση βασιλευσιν ἐξῆντο. τὰ δὲ
 λοιπὰ τῶν βασιλείας ἐμβαλόντες,
 ἔπεμψάντες οὖν ἀνέξεως βασι-
 λείαν, δημοκρατίαν τε ἐκίμασαν το
 δὲ τῶνδε, ἔσπευσάντων ἀρχουσιν
 ἐπιστοίς. Δημοκρασίαν δὲ μέλιτα ἐξῆς
 ἐπὶ τοῖς πντακροίοις ἐπὶ μίαν ἡλ-
 δεν ἢ ἄρχῃ, καὶ ξενικῶς τε δυνα-
 μεως ἐποθέσαν ἀπέσθου, καὶ τὰ
 πλείστα τῶν ἰδίων τότε ὑπαγαγόντο.
 Γάϊος τε Καίσαρ ὑπὲρ τῶν τότε
 δυναστῶν, ἔ τὴν ἡγεμονίαν καγα-
 τωμάδρος τε δὲ Διοκλήδης φυ-
 λακίω ἀσφαλή, τὸ μὲν χῆμα τῆς
 πολιτείας καὶ τὸ ὄνομα ἐφύλαξε,
 μοναρχον δὲ ἑαυτὸν ἀπέσθη πασι.
 καὶ ἐστὶν ἠδὲ ἡ ἀρχὴ μέλει καὶ ὑφ'
 ἐν ἀρχοντι οὗς βασιλείας μὲν ἐλέ-
 γουσι, ἀς ἐγὼ νομίζω, τὸν ὄρον
 αὐτοῦ μὲν τὴν πάλαι αὐτοκρατο-
 ρεῖς δὲ ἰνομάζουσι, ὃ καὶ τῶν ἀσθε-
 κείων φρατῶν ὄνομα ἐστὶν εἰσι δὲ
 ἔργα τὰ πάντα βασιλείς, καὶ ἐστὶ καὶ
 τοῖςδε τοῖς αὐτοκράτορσιν ἐς τὸν
 παρόντα χρόνον, ἐξυτάτω Δημο-
 σίων ἑτῶν ἄλλων, ἐν οἷς ἦτε πόλις
 μέλιτα καπεκομήθη, ἔ ἡ ἀσθε-
 οδὲ ἐπιπλεῖσον ἠνεκῆθη, ἔ πάν-
 τα ἐν ἐρήμῃ μετακῆ καὶ ἐσπεδει
 ἀσθεῖται ἐς ἑνδαμνίαν ἀσφαλή.
 καὶ πνε καὶ τοῖς ἀσθεταῖς ἔδνεσιν
 οἶδε αἱ αὐτοκράτορες ἐς τὴν ἡγε-
 μονίαν ἀσθελάων, ἔ ἀφιστήδρα
 ἄλλα ἐκράτωσαν. ὅλας τε δὲ ἑν-
 βουλίαν τὰ κατῆτα τῆς θαλάσσης
 ἔχοντες, αὐξάν ἐδέλουσι μέλλον,

Italos ipsos magno labore post
 quingentesimum demum an-
 num perdomuerunt: cujus tem-
 poris didimidum vixere sub regi-
 bus. Deinde his expulsis, iure-
 jurando obstricti neminem re-
 gem se passuros, per optimates
 rempubl. administrarunt, & per
 magistratus annuos. Ceterum
 post quingentos illos annis du-
 centis maximè imperium in-
 mensum crevit augmentis con-
 tinuis, accedentibus innumeris
 externis auxiliis: quo temporis
 spatio plurimas populus Roma-
 nus acquisivit provincias. Post
 hæc C. Casar ceteris ætatis suæ
 potentior, ubi principatum suum
 constabilivit, speciem quidem
 reipub. noménque reliquit, sibi
 tamen imperium in omnes usur-
 pavit: & sic in hodiernum uni-
 parent omnia; quem non regem
 dicunt, propter religionem opi-
 nor jurisjurandi veteris, sed im-
 peratorem nominant: quæ ap-
 pellatio communis est eorum et-
 iam qui ad certum tempus præ-
 sunt exercitibus: sed vera om-
 nino reges sunt. Hoc genus
 imperatorum ætas in præsentem
 diem alteros c c annos penè
 complevit: quo tempore urbs
 reddita est ornatissima, aucta in
 immensum etiam reeditibus, lon-
 ga constantique pace res prove-
 hente ad felicitatem tutissimam.
 Nam imperatores hi, veteres et-
 iam provincias ampliores fecerunt,
 alias conatas ab imperio deficere,
 continuerunt in officio. In summa,
 ut sunt prudentes, contenti maritimis
 regionibus, omnium optimis, malunt
 has excolere, quam imperium in
 infini-

ἡμεῖς

ἡμεῖς

ἡμεῖς

APPIANI ALEX.

infinitum proferre ad gentes barbaras, inopes domi, & nil lucri afferentes dominis. Quarum aliquot ego vidi in urbem legatos venisse, ut se suosque populares dederent, nec receptos ab imperatore, ut ipsi inutilis: innumbris enim aliis gentibus ipsi dant reges, quòd imperium his opus non habeat: & sunt provinciae in quas infumendum est, quum pudeat quamvis damnosas abjicere. Ceterum circumquaque in praesidio sunt magni exercitus, qui tantum terrae marisque tantquam regionem aliquam custodiunt. Nec ullum imperium ad hanc aetatem vel tam amplum, vel tam diuturnum fuit. nam nec res Graecorum, etiam si quis eas exorsus à Dario, unde potissimum claritatis initium, ad Philippum Amyntæ deducat, & Athenienses, Lacedaemonios, Thebanosque in unum congerat, tam apparebunt magnifica. Nam illi pro dignitate suarum civitatum inter se certabant potius quam pro parando imperio, nec ullum eorum certamen clarior fuit, quam pro libertate adversus oppugnantes eam reges externos. Quòd si quis eorum navigavit in Siciliam spe augendi imperii, cladem accepit: aut si quis transiit in Asiam, etiam is non magnis rebus gestis reversus est. In summa, Graecorum potentia quantumvis ambitiosa, extra Graeciam nihil firmæ ditionis acquisivit, contenta libertatem generis diu tueri, & invidiæ virtutis opinionem: ceterum

ἢ τῶν ἀρχῶν ἐς ἀπειρῶν ἐπιφέρει
ἐπὶ βάρβαρον ἔθνη πενήτῃα & ἀκέρ-
δη ἢ ἂν ἐγὼ πῆρας ἔδον ἐν Ρωμαίῃ
πρεσβυτέρους τε καὶ διδόντας ἑαυ-
τὸς ἰσθηκοῦς εἶναι, & ἐδιδάσκον-
των βασιλέα ἀνδρῶν ἀδὲν αὐτῶν χρε-
σιμῶν ἰσθηκῶν ἐδίδουσι τε αἰσῶν
ἀπειρῶν τὸ πᾶν. αὐτοὶ δὲ διδά-
σκει τὰς βασιλείας, ἔσθ' αὐτῶν εἰς
τῶν ἀρχῶν δευτέρου. & τὸ ἰσθηκῶν
οὐκ οὐκ ἀσθενεῖσθαι, ἀδύνα-
μοι, καὶ περὶ ἐπιζημιῶν ὄντας, ἀ-
ποδείξῃ. τῶν τε ἀρχῶν ἐν κινῶν
ἀσθενεῖσθαι μεγάλοις στρατοπέ-
δοις, καὶ φυλάσσουσι τῶν τοπῶν γε-
γῆν & θαλάσσαν ὡς περὶ χερσίων. ἀρ-
χῆν τε ἐδιδάσκοντες περὶ μίχθου
κῶ εἰς ποσὺν το μὲγίσθου & χρονοῦ.
εἰτε γὰρ τῶν Ἑλλήνων, εἰ περὶ ὄμορ τῶν
Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων, καὶ
Θηβαίων δυνατῶν δυνάτων ὡς γὰρ μί-
ρθου, ὅμορ τὸ Δαρσίον στρατεύειν, ὅ-
θεν αὐτοῖς ἐστὶν ἐλαμπρυνεῖσθαι μί-
θου, εἰς τῶν Φιλίππου ἘΑμύν-
του τὸ Ἐμάδος ἡγεμονίας σπουδάζου-
σαι, πολλὰ ἂν ἐπὶ φανεῖν οἰτε ἀ-
γῶνας αὐτοῖς ἐγγίνοτο ὅμορ ἐπὶ ἀρ-
χῆν ἀσθενεῖσθαι μίθου ἢ φιλοπρῆ-
σθαι ἀκλήτους, & οἱ λαμπρυνεῖσθαι
τοῖς αὐτῶν ἐλδοθεῖσθαι ὡς
ἀρχῆν ἀλλὰς ἐπίστας. εἰ δὲ πῆρας
αὐτῶν εἰς Σικελίαν πλῆθύνοντες,
ἐπὶ ἀρχῆν ἑτέρου ἐλπίδου, ὡς
ἐπιπρῆσθαι ἢ εἰς τῶν Ἀσίων
διήγησθαι, μίχθου & ὡς δόξασθαι ἐν-
θῶς ἐπιπρῆσθαι. ὅμορ περὶ ἢ Ἑλλήνικῆν
διώκειν, καὶ περὶ ἐνδύνας ἰσθη-
κῶν ἡγεμονίας ἀγωνισαμένων, ἐπὶ ἀρ-
χῆν ἰσθηκῶν τῶν Ἐμάδα βεβαίως,
ἀλλὰ δειλοὶ περὶ ἐγγίνοτο ἀδύνατον
αὐτῶν καὶ ἀήθησθαι κατὰ χεῖρ ἐπι-
πρῆσθαι.

σπλάγνη.

P R A E F A T I O .

πλεῖστον. Ἐπὶ ἧ Φιλίππου ἔ Α'
 μμύτου, ἔ Α'λεξάνδρου ἔ Φιλίππου,
 καὶ πάντων μὲν διηκούσι περὶ τῆς κα-
 κῶς ἔ ἀνάξιως αὐτῶν. ἢ τε τ' Α'
 σίας δόξης, ἔργων μὲν πρὸς ἔ Δόξης,
 εἰς ἑς τὰ μικροτάτω τῶν ΕΥρώ-
 παίων παραβάλλεται, δι' ἀδύνατον
 καὶ ἀτολίαν τ' ἰδιῶν. ἔ τὸ το δη-
 λῶσθαι καὶ ἢ εὐραφῆ σαφέναι. ὁ-
 λήγας ἢ μάχαις Ρωμαῖοι ποτυ-
 πῶν τ' Ασίας ἰδιῶν κατέχον, ὅ-
 σον ἐπιχειροῦσι, καὶ ἔωπι Μακε-
 δόνων αὐτῶν ἑαυτοῦ καὶ ἑαυτῶν. τὰ
 ἧ πολλὰ ἀπὸ τῆς Λιβύης ἔ τῆς
 ΕΥρώπῃ ἐξετέλειθησαν. Ἀσσυρίων
 τε αὐτῶν, καὶ Μήδων, καὶ Περσῶν, τριῶν
 πάντων μεγίστων ἡγεμονῶν εἰς Α'λέ-
 ξάνδρον τ' Φιλίππου συνήθησαν,
 οὐτ' ἀν' ὁ χρόνος ἐφίκειτο τ' ἐνα-
 κτισίαν ἐπ' αὐτῶν, ὅσα ἐστὶ Ρωμαίοις ἐς
 τ' παρῶν χρόνον. τὸ, τε μὲν ἔ
 τ' δόξης τ' ἐκείνων εἰς ἑς ἡμῶν
 νομίζω, τῆς δὲ τ' ἡγεμονίας ἀπαν-
 τῶν, τεκμαίρομαι, ὅτι Ρωμαίοις
 ἐπὶ τὸ δύστων καὶ τὸ σῶς ἐπέστησαν
 Ὠκεανῶν, ἐπὶ τὸ Καύκασον ὄρος,
 καὶ ποταμῶν ΕΥφράτην, καὶ ἐς
 Α'θίον τὸς ἀνω δι' Α'γύπτου
 καὶ Α'ραβίαν ἐπὶ τ' ἑῶν Ὠκεανῶν ἢ
 δόξης διεξέρχεται. καὶ ὄρος ἐστὶν αὐ-
 τῶν ὁ Ὠκεανῶν ἀρχοῦν τὸ καὶ
 δυοῦρον ἔ τῆς ἑαυτῶν τε καὶ
 ἡγεμονίας ἐστὶν ἐπὶ τῶν καὶ
 ἡσῶν ἀπιστῶν, καὶ ἐν τῶ Ὠκεανῶ
 Βρετανῶν, Μήδων τε ἔ Περσῶν,
 ὅτε πλείη θάλασσα, ἢ ὁ Παμ-
 φύλιος καὶ ἔ τῶν καὶ μὲν ἑ-
 ἔ ἢ Κύπρος, ἢ π πῶν ἑαυ-
 τῶν τ' ἑῶν ἐν ἑαυτῶν. τῶ
 τε Περσῶν καὶ ἔ τῶν καὶ ἢ τῶν

post Amyntæ Philippum, & Ale-
 xandrum hujus filium, videntur
 mihi se malè gestisse, & indignè
 suis majoribus. Asiaticum quo-
 que imperium rebus gestis ac
 virtute minimè conferendum
 his quæ Europa protulit, propter
 infirmitatem ignaviàmque ea-
 rum gentium, apparebit in pro-
 cessu hujus historię. Paucis e-
 nim prælis Romani in suam po-
 testatem redegerunt tot quas
 nunc tenent provincias, quam-
 vis defensas milite Macedonico:
 verùm circa Africam Europàm-
 que exhauserunt laboris pluri-
 mum. Rursus Assyriorum, Me-
 dorum, Persarum tria maxima
 imperia simul congesta ne tem-
 pus quidem nongentorum an-
 norum æquare possunt, quan-
 tum duravit in hodiernum Ro-
 mana potentia. Amplitudo ve-
 rò illorum imperiorum dimidio
 minor fuit, si conferantur ter-
 mini. siquidem Romani ab oc-
 cidentali Oceano ad Caucasum
 montem, & fluvium Euphra-
 tem, & Æthiopus qui sunt supra
 Ægyptum ac Arabiam, usque
 orientalem Oceanum imperant;
 atque ita ab occasu ortuque so-
 lis clauduntur Oceano. maris
 quoque Mediterranei totius ten-
 ent dominium, & insularum om-
 nium, atque etiam in Oceano
 Britannię. Medi verò Persęque
 quum plurimum mari pollebant,
 aut Pamphylum sinum habue-
 runt cum una Cypro insula, aut
 parvam aliquam partem Ionię

regionis maritimæ. nec Persici sinus, quem in potestate habebant, ampli-

amplitudo magna est. Jam Macedonum res ante Philipppum Amynta filium fuere admodum tenues, nec usquequaque liberae. Ipse Philipppus laboravit fati feliciter, verum intra Graciam regionisque finitimas. Sub Alexandro demum regnum illud amplitudine, frequentia viorum, prosperitate victoriarum ac celeritate factum est florentissimum, & penè incomparabile: ceterum fulguri simile, ob brevitatem temporis. Cujus quidem, vel in multis distracti satrapias, portiones diu retinuerunt splendorem pristinum. Certè soli mei reges alebant ducenta millia peditem, quadraginta millia equitum, trecentos elephantibus bello assuetos, curruum falcatorum duo millia, armorum quantum trecentis millibus sufficiat. Præter hunc terrestrem apparatus, duo millia actuariarum, & id genus minorum navium præstò erant: longæ verò ab hemioliis usque quinquere mes MD. instrumentum longarum duplum, thalamegi auratis puppibus rostrisque, quas ad ostentationem in bello ipsi reges confendebant, DCC. Pecunia verò numeratæ in thesauris DCXL. talentorum Ægyptiorum millia. Totum enim hoc apparet ex regis tabulis adhuc extantibus, in quas referbantur hujuscemodi omnia: quas reliquit Alexandri successor in regno Ægyptio, regum omnium parandis opibus attentissimus, & expendendis

μορίτου, τίσισι & ὅτι πέλαι-
γος ἐστὶ τὰ δὲ Μακεδόνων τὰ μὲν
πρὸ Φιλίππου & Ἀμύντου & πύ-
νου σμικρὰ ἴσθ, & ἐστὶν ἀνὶ ὑπάρχου-
σαν τὰ δὲ αὐτῆ Φιλίππου πόνου
μὲν ἢ παλαμπάσις ἔργου ἢ μεμ-
πῆς, ἀλλὰ καὶ ταῦτα πρὸ τῶν
Εὐκρίδου, ἢ τὰ πρὸς τὸν ἴσθ. ἐπὶ
δὲ Ἀλεξάνδρου μεγέθη τε ἢ πλή-
θει, ἢ εὐτυχία, καὶ παχυερνία
ἀξολομύσασα ἢ ὄρη, ἢ ὀλιγοῦ
δεῖν εἰς ἄπειρον καὶ ἀμύνητον ἐλ-
θούσα, ἀπὸ τῶν βορρῶν τῆς τοῦ
χρῆσις πρὸς τοῖς ἀσπράτη λαμπρῶν.
ἢς γὰρ καὶ ἀξολομύσασα εἰς ποταμῶν
σασπαπείας, ἐπιπλέοντες ἐξέλαμπα
τὰ μέρη. καὶ τοῖς ἐργῶν βασιλευ-
σι μόνους ἴσθ. ἐπὶ τὴν μὲν
ἐκείδης εἰσθ. ἢ μινεῖδης ἐπὶ
πῶν τίσασαρες, ἢ ἐλεφαντες πο-
λεμικῶν τελευτήσασα, ἢ ἀρματα
ἐς κίχας διχίλια, καὶ ὄπλα ἐς
ἀξολομύ μινεῖδης τελευτήσασα. ἢ
τὰδε μὲν αὐτοῖς ἴσθ. ἐς πρὸς τὸν
ἐς δὲ κινεῖδης, κινεῖδης ἢ ὅτι
σμικρότερον ἀλλὰ διχίλια, τελε-
ρεῖς δὲ ἀπὸ ἡμιολίας κίχας πεπτή-
ρες περὶ κίχας & χίλια. ἢ ὀκλίη
τελερεῖς διπλοτέρη τεταν, ἢ
λαμπρῶν τε χρυσόπυρνα, & χρυ-
σίμολα ἐς πόλεμον πομπῶν, εἰς
αὐτοῖς ἀπὸ πόνου ἐπὶ τὸν οἰ
βασιλεῖς ὀκλίησι καὶ κίχας ἐπὶ
ἐν τοῖς ἡσασαρες & ἰσθ.
μινεῖδης μινεῖδης τελευτήσασα Ἀλ-
πῶν ἐς ἢ δὲ τὸν πῶν
ὀκλίη τε ἢ κίχας ἐπὶ τὴν βα-
λικῶν ἀναρματων φαινεται πρὸς
ζῶν τε ἢ κινεῖδης. ὁ δευτερος
Ἀλγυππου βασιλεὺς μετ' Ἀλεξάν-
δρου, ὃς ἢ πόλεμον δεινοποιῶν ἴσθ.
βασιλεῖν, & δεινοποιῶν λαμπρῶν
ταισθ.

P R A E F A T I O.

σαι Θ, η κατασκευασται μεγαλει-
 ρηται Θ. φαινη) η πολλα των
 αλλων ουτραπειων ε πολυ τετων
 δσπεσοι, αλλα παντα ες τες ε-
 πιγονους αυτων ουτελεθη, φτε-
 ρεντων ες αλληλους, α μινως δεχαι
 μεγαλαυ καταλυονται εασιασται
 τα εη Ρωμαιοι μεγαλει τε η ε-
 τυχια διωυγχε δι' ευουλιαν και
 χρονοι, εστε τλω ερεκτικηι αυ-
 των δερεη η φρεπτοια και ταλα-
 πωρα παντας υπερησαν, ετε τως
 ευπραγίας επαρομοι, μίχρε βε-
 βαιως κρησθησαν, ετε συεπαρομοι
 τως συμφοραίς, αν γε ε δυο μυ-
 ελαιες ανδρων ομοιτε μιας ημερας,
 ε ετερεμ ποσους αποδωνται, η
 ελλας πέντε, ε ερε τ' πολεως αυ-
 ηης πολλακίς κινδωδον, η λι-
 μοι τε ε λοιμοι ουεχείς, η εα-
 σος, ομοι παντα επιπικτονα εσα
 απεσησε τ' φιλοκρίως, εως επε-
 κρησθίς επται κρησπαδουές τε η
 κινδωδοντες, εγχεμάλως ην αρ-
 χλω ες τοδε ερενηαρον, η ε ευ-
 τυχίας αναντο εη τλω ευουλιαν.
 Και ταδε πολλα μ' Ε' κλωων, πολ-
 λοι η Ρωμαιοι ουερεψαν η ε-
 σιν η ερελια τ' Μακεδονικης μεγα-
 σης δη τ' ερετερον εσης πολυ μει-
 ζων. αλλ' ουτοχωνοντα με η τλω
 ερετλω αυτων επτελη κρηδ' ερεσον ε-
 δι Θ ιδεν εδελοται απεφρεν η
 ερεφη πολλακίς δεη Καρχηδον Θ
 επαι Γ' ερεος, ε εη Γ' ερων επαι Σι-
 κελίαν, η Μακεδονίαν, η επαι ερε-
 εοίως, η συμμεχίας ες αλλα εθη
 ημορμους επ' αυθίς ες Καρχηδονα
 eorum virtutem, & eam spectare cupientem per gentes singu-
 las, filius huc illuc traduxit e Carthagine in Hispaniam, inde
 porro in Siciliam aut Macedoniam, aut ad legationes auxiliave
 aliarum atque aliarum gentium: inde rursum reduxit Carthagi-

splendidissimus, magnificentis-
 simusque in operibus. Constat
 autem alias quoque satrapias non
 multo deteriores fuisse, omnes
 tamen attritas posteriorum con-
 flictationibus mutuis, quod diffi-
 idium singularis pestis magnorum
 regnorum est. At Romanum im-
 perium magnitudine felicitate-
 que praestitit propter diuturnita-
 tem suam, & senatus in consiliis
 providentiam: quanquam nec
 virtus, nec tolerantia laborum
 difficultatumque summa in eo
 parando defuit. Quas tamen fel-
 icitates successuum moderatè
 tulerunt donec opes confirmaren-
 tur: ac ne cladibus quidem
 cesserunt, aliquoties x x milli-
 bus amissis una strage, interdum
 quadraginta aut quinquaginta,
 non semel de ipsa Urbe adducti
 in periculum, intercedente con-
 tinuè nunc fame, nunc seditione,
 nunc pestilentia: quae omnia
 cohibere ambitionem non po-
 tuere, donec d c c annis eluctati
 per tot ærumnas ac pericula, uno
 eodemque tenore imperium
 suum provexerunt ad hoc fasti-
 gium, ut felicitatis prudentia-
 que fructum perciperent uberis-
 mum. Eas res multi Græci, multi
 Romani autores scripto prodide-
 runt: & est argumentum copio-
 sius, quàm rerum Macedonica-
 rum, quondam longè amplissi-
 marum. Me verò contemplatum

P R A E F A T I O .

Κομῶν, & μάλιστα ἐπὶ τῷ ἐπιφανῶν
 ἐς γινώσκοντες τὸ ἀνδρῶν τὰ ἢ πολ-
 λὰ, & τούτους, & τὸς ἄλλους, ἀ-
 κολούτητα ἡρώτων ἀσφαλιστέ-
 στω. Τελῶν ἢ βιβλῶν ἔστιν, αἳ τὰ
 ἐς τὴν Ἰταλίαν ὅπου αὐτοῖς πολλὰ
 πεποιημένα συνάξουσιν, τὰς μὲν
 αἰεὶς ἡγήσειεν εἶναι Ρωμαϊκῶν Ἰτα-
 λικῶν. Ἄλλο ἢ πολλῶν ἔργων διη-
 ρύωται, καὶ δηλοῦσιν, καὶ ἔτι παρρη-
 τὰ τῷ βασιλεῖ ἐπιταχθέντα ἔργα
 ἐποίησεν ἀπὸ τῶν ἐφ' ἑαυτῶν ὡς
 ἐβόητο, & αὐτὸν ἐπιγράψω, Ρω-
 μαϊκῶν Βασιλικῶν. ἢ δὲ ἐξῆς τὰ
 ἐς τὴν ἄλλην Ἰταλίαν, χωρὶς γε τῆς
 καθ' ἑαυτὴν ἡλιαν, ἐς δὲ
 σύγκλεισιν τῆς ἀσπιδος ἡδὲ λέγεται,
 ἢ ἐξῆς Ρωμαϊκῶν Ἰταλικῶν, τελευ-
 τῶν δὲ ἐθνη Σανιτικῶν, αἳ καθ' ἑαυ-
 τὴν Ἰώνιον ἄνω, μεγάλη τε καὶ
 χαλεπῆ, ὑποδοκῶνται ἔπειτα σιω-
 πητικῶν, μίχρη καὶ τὸς αἰεὶ, καὶ
 ὅσα σφίσι ἐχρῆς ἔθνη σιωπηρῶν,
 καὶ Ἐκλινας ὅσα ἐσὸν τῶν Ἰτα-
 λιαν εἰσὶν, ἐπαγγέλλοντο καὶ ἔστιν ἡ-
 δε τῆς ἀσπιδος εἰς σύγκλεισιν, Ρω-
 μαϊκῶν Σανιτικῶν. τὰ δὲ λοιπὰ
 τῶν ἐχρῆς τῶν λόγων ἐπιγράψον-
 ται, Ρωμαϊκῶν Κελτικῶν τε, καὶ
 Σικελικῶν, καὶ Ἰσθητικῶν, καὶ Ἀντι-
 βαικῶν, καὶ Καρχηδονικῶν, καὶ Μα-
 κεδονικῶν, καὶ ἐξῆς ὁμοίως. τέτατον
 δὲ αὐτῶν ἀπὸ μετ' ἄλλων, ὡς ἐ-
 κείνη πολέμου τῶν ἀρχῶν ἀσπιδος
 τῶν λαθεῖν σιωπεῖται, αἳ καὶ τὸ
 τίλον τῶν ἐθνη μὴ πολλὰ ἐπιποιή-
 νη). ὅσα δὲ αὐτοῖς Ρωμαϊκοῖς ἀσπιδος

omnia, praesertim virorum illu-
 strium, quò noscantur facilius:
 plerisque autem vel horum, vel
 aliorum, eo appellabo quod vi-
 debitur maximè proprium.
 Quum autem tres sint libri, qui-
 bus res populi Romani intra I-
 talias gestæ, sanè non paucæ,
 continentur, existimandi sunt om-
 nes narrare de bellis Roma-
 norum Italiciis, licet distincti sint
 propter memorabilem rerum
 copiam. Horum primus gesta
 septem regum cuncta complecti-
 tur, eo quo regnarunt ordine,
 cui feci titulum, Romanarum
 historiarum liber de regibus. Se-
 quuntur res gestæ per Italiam u-
 niversam, absque populis qui
 mare Ionium accolunt, qui liber
 ad differentiam prioris inscribitur,
 Romanarum historiarum
 de his bellis quæ deinceps post re-
 ges pulsos gesta sunt in Italia. Ul-
 timi omnium in ea terra Samni-
 tes, Ionio mari propinqui, gens
 magna & feròx, per octoginta
 annos cum Romanis confictati
 sunt: donec & ipsi, & eorum
 focii, Græci quoque qui habitant
 intra Italiam, subacti sunt. hic
 ad priorum discrimen dicetur,
 Romanarum historiarum liber
 de bello Samnitico. Reliquorum
 singuli pro suo quisque argu-
 mento habebunt titulos: Roma-
 narum historiarum liber de bellis
 Gallicis, vel Siciliensibus, vel

Hispaniensibus, vel de bello Annibalis, vel de bellis Punicis, vel
 Macedonicis, ceterisque similiter. Quorum ordo est secundum
 ordinem temporum, quibus coepta finitave sunt, etiam si ali-
 quando alia multa intervenerint. Seditiones verò domesticæ bellâ-

APPIANI ALEX. PRÆFATIO.

que civilia, horrenda præ ceteris, prodentur juxta ætates auctorum, qui hos motus concitarunt, videlicet Marius & Sylla, Pompeius & Cæsar, Antonius aliterque Cæsar, Augustus cognomine, & interfectores superioris Cæsaris: postremum erit quo ipsi victores inter se commissi sunt, civilium bellorum novissimum, quo tempore Ægyptus quoque venit sub Romanum imperium. Ita res singularum gentium in suos libros, & bella civilia juxta suos duces, digeruntur. Ultimus liber, quantis exercitiis muniatum hoc imperium, quantisque reditus habeat è singulis provinciis, tum si quid superimpendit in classes præsidiaris & navales socios, indicabit, ceteraque hujusmodi. Aptissimum autem exordium ab ipsorum genere sumetur, scripturo de eorum virtutibus. Quis verò hæc scribam, multi norunt, & ipse antè docui: ut autem apertius dicam, Alexandrinus sum honestissimo loco habitus in patria, versatusque Romæ in agendis causis apud Augustorum tribunalia, donec me inter suos Procuratores optaverunt. cetera qui volet scire, ex commentariis de hac ipsa re scriptis cognoscere poterit.

ἀλλήλους ἐπαισιάζειν τε ἐπιλήμεν-
σαν ἐμφύλια, φοβερώτερον σφίσι
ταῦτα μέγιστα γυνώμεθα, ἐς τὸς
πρατηγῶν τ' ἰστίων διήρη'. πὰ μὲν
ἐς Μάρκον τε καὶ Σύλλαν, πὰ δ' ἐς
Πομπηϊόν τε ἐ Καίσαρα, πὰ δ' ἐς
Ἀντωνίου τε ἐ τ' ἔπειτα Καίσαρα τ'
Σεβαστὸν ἐπέκλιεν, ὡς τὸς ἀνδρο-
φάνους ἔ' ἀσπυτέρου Καίσαρος. πὰ
δ' ἐς ἀλλήλους αὐτῶν, Ἀντωνίου τε
καὶ Καίσαρος τ' ἐπαισιάζωντων, ἃ πνε
τελευταίῃ τ' ἐμφυλίῳ ὄντι ἐ Αἰ-
γυπτῷ ἰσάθ' Ῥωμαίων εἰς μοναρχί-
αν ἀπέστειλεν. ὅσθι μὲ ἐς βιβλίου
ἕκαστα τ' ἔδωκεν, ἢ πρατηγῶν πὰ ἐμ-
φυλία διήρη'. ἢ δὲ τελευταίῃ καὶ
τῷ πρατηγῶν αὐτῶν ὅσθι ἔχουσιν,
ἢ ἀσπυτέρου καὶ κερπουδίῃ καὶ δ'
ἕκαστον ἔδωκεν, ἢ εἰπ ἀσπυτερι-
στικῶν εἰς τὰς ἐπιπέλους φερουρῶν,
ὅσα τε τοιοῦτόσθεσσι ἀλλὰ ἐπιπέ-
ξει. ἀρμύζει δ' ἀπὸ τ' γένους ἀρ-
ξαδ' τ' ἀπὸ τ' ἀρετῆς αὐτῶν συγ-
γραφεύωνται. πὶς δ' ἂν ταῦτα συνί-
ψα, πολλοὶ μὲ ἴσασιν, καὶ αὐτὸς
ἀσπίφηναι, σπυτεροῦν δ' εἰπῶν,
Ἀλεξανδρῶν ἐς τὰ ἀσπυτῶν ἕκαστον
τῇ πατρίδι, ἐ δίκαιος ἐν Ῥώμῃ
συναγροδύσας ἐπὶ τ' βασιλείῳν, μεί-
χει με σφῶν ἐπιτροπῶν ἐξί-
σταν' καὶ εἰ τῷ ἀσπυτῶν ἐ πὶ λοι-
πὰ μὲν εἶναι, ἐπὶ μὲν ἐ ἀπὸ τ' ἕτε-
ρα συγγραφεῖ.

A Π Π Ι Α